

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222201375
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222201375.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C. XXX/XX, D. E., zastúpenému advokátkou: JUDr. Helenou Buzgóovou, so sídlom Alžbetínske nám. 2, Dunajská Streda, o zaplatenie 5.276,41 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20Csp/27/2022-178 zo dňa 9. marca 2023- voči zamietajúcemu výroku II. a výroku III. o trovách konania, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a výroku III. o trovách konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 100,- eur s príslušenstvom zastavil; výkonom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výkonom III. rozhodol, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565, § 879v zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ust. § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vecne tým, že dňa 9.3.2016 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so žalovaným ako dlžníkom a jeho manželkou ako spoludlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej im poskytla bezúčelový spotrebiteľský úver (označený ako „manželská pôžička“) vo výške 10.000,- eur. Dlžníci mali úver splácať v 60-tich splátkach po 265,22 eura mesačne, počnúc 20.4.2016 a končiac 20.3.2021 (= termín konečnej splatnosti úveru), vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom celkovo mali zaplatiť 15.913,20 eura. Ročná úroková sadzba aj ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavovali 22 %, poplatok za úver ani poistenie nebolo dojednané. Dlžníci od podpisu zmluvy do podania žaloby splatili celkom 9.962,92 eura. K 1.1.2018 došlo k zlúčeniu spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. s VÚB, a.s., ktorá listom z 25.7.2019 upozornila žalovaného na nedoplatok na splátkach (v tom čase 645,88 eura) a na možnosť zosplatenia úveru v prípade, ak „do 5.9.2019 nedôjde k úhrade,“ avšak bezvýsledne, v dôsledku čoho bol úver k 21.9.2019 zosplatený. Zmluvou z 20.10.2022 VÚB postúpila pohľadávku na (súčasného) žalobcu. Žalovaný po podaní žaloby zaplatil žalobcovi ďalších 100,- eur. Predmetnú zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú a zároveň ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

3. Súd prvej inštancie uzavrel, že nakoľko dlžník svoj dlh riadne neplnil, veriteľ využil dojednané právo (§ 565 OZ) odstúpiť od zmluvy (t. j. zosplatiť úver; list 21.9.2019). Urobil tak po predchádzajúcom upozornení (list z 25.7.2019), z ktorého vyplýva, že v čase jeho vyhotovenia žalovaný meškal s tromi splátkami, z toho jednou len sčasti (dlžná suma 645,88 eura, jedna splátka 265,22 eura). Keďže splátky

boli splatné k 20. dňu v mesiaci, ku dňu zosplatnenia úveru musel byť žalovaný viac ako tri mesiace v omeškaní so splátkou splatnou 20.4.2019 (pretože od tohto dňa do 25.7.2019 uplynuli viac ako tri mesiace; § 53 ods. 9 OZ). K zosplatneniu úveru teda došlo pre omeškanie práve s touto splátkou. Odo dňa splatnosti (zročnosti) tejto splátky tak začala plynúť trojročná premlčacia doba celého dlhu (§ 103 OZ), ktorá uplynula 20.4.2022. Žaloba bola podaná 24.4.2022, teda po jej uplynutí. Na základe uvedeného súd v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka žalobu zamietol.

4. Súd prvej inštancie tiež v rozhodnutí uviedol, že aj keby nárok nebol premlčaný, žalobca by pravdepodobne v spore nebol úspešný, pretože je otázne, avšak súd prvej inštancie to bližšie nezisťoval, či právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru dostatočne posúdil schopnosť dlžníkov splácať tento úver (ich bonitu), nakoľko obaja už v tom čase boli starobnými dôchodcami, pričom výška dôchodku žalovaného predstavovala sumu 358,90 eura mesačne a výška dôchodku jeho manželky (spoludlžníka) sumu 326,90 eura mesačne, teda spoločne išlo len o sumu 685,80 eura mesačne (vyplýva to z potvrdení Sociálnej poisťovne, ktoré boli súdu predložené so žalobou; č. l. 33 a 34 spisu). Podľa potvrdenia zamestnávateľa žalovaný v tom čase síce ešte aj pracoval, dosahujúc príjem priemerne 408,89 eura netto mesačne, avšak veriteľ mal už vtedy vziať do úvahy aj skutočnosť, že vzhľadom na jeho vek (nar. XXXX, t. j. v čase uzavretia zmluvy mal 66 rokov) nemusí tento príjem pokryť celé obdobie splácania úveru, čo pri výške splátok (265,22 eura mesačne) s vysokou mierou pravdepodobnosti mohlo následne spôsobiť platobnú neschopnosť dlžníkov. Dôsledkom takéhoto nedôsledného konania veriteľa, by tak mohla byť buď neexistencia jeho oprávnenia vyhlásiť jednorazovú splatnosť úveru, alebo až bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru samotného (§ 11 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom oboje by viedlo k zamietnutiu žaloby.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP avšak v spore úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože si ho žalovaný neuplatnil.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu jeho výrokov II. a III. podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, poukazujúc na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne, pretože počiatok behu premlčacej doby celého žalobcom uplatneného nároku súd určil od splátky splatnej dňa 20.4.2019, t. j. od prvej neuhradenej splátky úveru. Žalobu zamietol aplikujúc ust. § 103 druhá veta OZ a § 54a OZ. Žalobca poukázal na to, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny, jeho právny predchodca predžalobnou upomienkou zo dňa 25.7.2019 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok v lehote do 5.9.2019 s upozornením, že v prípade ich neuhradenia je oprávnený úver zosplatniť. Nakoľko žalovaný dlžné splátky úveru nezaplatil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 21.9.2019 úver predčasne zosplatnil ku dňu 19.9.2019. Súd prvej inštancie však na premlčanie aplikoval nesprávnu právnu normu - § 103 ods. 2 OZ. Vzhľadom na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu SR mal aplikovať ust. § 101 OZ. Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/132/2021, v ktorom najvyšší súd uviedol, že „ aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 OZ v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 OZ a pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky, sa pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) spravuje začiatok plynutia premlčacej lehoty všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka.“ Rovnaký právny názor NS SR zaujal pri rovnakej právnej otázke aj v rozhodnutiach sp. zn. 7 Cdo/268/2022 a sp. zn. 5Cdo/26/2022. Správne tak mal podľa žalobcu súd prvej inštancie posúdiť premlčanie podľa § 101 OZ. Jeho aplikáciou by mal za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok premlčaný nie je. Premlčacia doba totiž začala plynúť dňa 20.9.2019 a žaloba bola podaná pred jej uplynutím dňa 24.4.2022. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 5.176,41 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5.276,41 eura od 27.9.2019 do 20.1.2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5.226,41 eura od 21.1.2023 do 21.2.2023, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5.176,41 eura od 22.2.2023 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadal žalobcovi tiež priznať voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Žalovaný samostatný odvolací návrh nepodal, na výzvu súdu sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

8. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutých častiach vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré nezistil, súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné s použitím § 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušiť a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Nakoľko výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť a nie je predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmvanej časti rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu zamietol dôvodiac, že uplatnený nárok žalobcu je premlčaný. Súd prvej inštancie dospel v predmetnej právnej veci k záveru, že pokiaľ právny predchodca žalobcu ako veriteľ úver zosplatnil, k zosplatneniu došlo v súvislosti so splátkou splatnou dňa 20.4.2019, pričom v zmysle § 53 ods. 9 a § 103 OZ premlčacia doba v predmetnej veci uplynula dňa 20.4.2022, avšak žaloba bola podaná až dňa 24.4.2022, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, v dôsledku čoho súd žalobu žalobcu zamietol. Žalobca v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď mal súd podľa neho aplikovať na premlčanie ust. § 101 OZ. Túto odvolaciu námietku vyhodnotil odvolací súd ako dôvodnú.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. V súvislosti s posudzovaním začiatku plynutia premlčacej doby odvolací súd upriamuje pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.11.2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2023. Z uvedeného rozhodnutia plynie, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte

znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd uzavrel, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka).

18. V nadväznosti na uvedené odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, ktorý začiatok plynutia premlčacej doby v prejednávanej veci zistil a posúdil nesprávne, pokiaľ ho odvodil od prvej splátky, s ktorou bol dlžník v omeškaní a v súvislosti s ktorou súd prvej inštancie uzavrel, že došlo k zosplatneniu úveru.

19. V dôsledku vyššie uvedeného nesprávneho právneho posúdenia veci sa potom prvoinštančný súd už dôsledne nezaoberal právnou a vecnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatňovaných nárokov z uzatvorenej zmluvy, a neposkytol tak žalovanému spotrebiteľovi ex offo súdnu ochranu jeho práv a v tomto smere nevykonal ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na ust. § 295 CSP v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takéto dôkazy.

20. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu jeho výrokov II. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a podľa § 391 ods. 1 CSP odvolací súd vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) s prihliadnutím na závery Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 7Cdo/268/2020, vo opätovne vykoná dokazovanie za účelom ustálenia začiatku plynutia premlčanej doby, ako aj všetky pre vec navrhované dôkazy (v súlade s platnou procesnou normou), skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotí, na zistený skutkový stav aplikuje všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, potom vo veci opätovne rozhodne, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť.

22. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).